

NOORDER

THE CHEMICAL BROTHERS

OVER KICKS, EUFORIE, ESCAPISME IN DE DANSMUZIEK EN FEESTEN... MET EEN DIP

Nr. 2 - 26 januari 2002 / s. 3-36 / f. 725 / BTID 01 €3,89

SITA IS GEWOON SITA MARY J. BLIGE INTERVIEW

6 PAG. *EUROSONIC & NOORDER(VER)SLAG 2002*
+ O.A.: CREED, BAD RELIGION, DARYLL-ANN,
INCUBUS, CANNIBAL OX, HERBIE HANCOCK

interview

Bad Religion is de recessie te boven. Na een periode van teleurstelling, verslaving en blessures is de groep *back on track*. Met de rentree van gitarist *Brett Gurewitz*, de terugkeer op thuisbasis Epitaph en de release van topplaat *The Process Of Belief* zijn alle gaten gedicht en geldt het collectief weer als hofleverancier van kwaliteitspunk.

door Wouter Dielesen
leestijd 3'51"

**BAD
RELIGION**

[V.L.N.R.] BRIAN, GREG,
BRETT & BROOKS

<<Het absolute dieptepunt was onze toer met Blink 182, als vóórprogramma nota bene!>>

You might not think there's any wisdom in a fucked up punk rock song.

(Uit *Kyoto Now*)

HET CALIFORNISCHE BAD RELIGION STAAT AL MEER DAN TWINTIG JAAR

garant voor de productie van solide punksongs die uitblinken in melodie, harmonie en intelligentie. De toon wordt gezet in '81 met debuut-EP *Bad Religion*, uitgebracht op het door Brett Gurewitz eigenhandig opgezette independentielabel Epitaph (tegenwoordig thuisbasis van onder meer NOFX, Pennywise en Agnostic Front). Topplaten als *No Control* ('89), *Against The Grain* ('90) en *Generator* ('92) zorgen voor verdere waardering en bezorgen de band uitgebreide, internationale erkenning. In '93 verlaat de groep het Epitaph-nest en tekent zij een veelbelovende deal bij major Sony. Vanaf dat moment gaat het opvallend genoeg bergafwaarts.

DE KENTERING KOMT MET DE DOORBRAAK VAN THE OFFSPRING, dan nog ondergebracht bij Epitaph. Het succes van het album *Smash* doet Gurewitz besluiten Bad Religion te verlaten en zich volledig op zijn label te richten. Ex-Minor Threat-gitarist **Brian Baker** lijkt een geschikte plaatsvervanger, maar uit de volgende albums spreekt een duidelijk gebrek aan bezieling en kracht.

Gurewitz raakt in de tussentijd ernstig verslaafd aan heroïne en belandt zelfs in de gevangenis. Het floppen van Bad Religion-platen *No Substance* en *The New America* en de schouderblessure die drummer Bobby Schayer dwingt te stoppen, lijken vervolgens het definitieve einde van de band te betekenen. De redding komt net op tijd. Eind '00 keert Gurewitz terug bij de band en brengt Bad Religion opnieuw onder bij Epitaph. De toetreding van drummer **Brooks Wackerman** (The Vandals, ex-Suicidal Tendencies) maakt het plaatje uiteindelijk compleet.

'Het heeft er inderdaad even om gehangen,' beaamt Gurewitz. 'Het absolute dieptepunt was onze toer met Blink 182, als vóórprogramma nota bene! De band hoopte een nieuw en jong publiek aan te spreken. Die poging faalde. *Big time!* Alle kids kwamen voor Blink 182 en hadden geen oren naar de supportact. Ik was op dat moment net afgekickt en had het erg druk met Epitaph. Maar zodra ik de kans kreeg, keerde ik terug bij de band en stortte me samen met zanger **Greg Graffin** op nieuw materiaal. Ik was niet tevreden over de drie albums waaraan ik niet had meegewerkt. *The Gray Race* ('96) was naar mijn idee nog het meest geslaagd, maar het ontbrak de groep aan de juiste *drive*. De nummers klonken teveel als een soloproject van Greg. En hoewel hij een geweldig songschrijver is, was het 't net niet. Ook ik heb met nevenproject Daredevils ooit geprobeerd alleen te werken, maar het verleden heeft ons geleerd dat Greg en ik alléén tot goede dingen in staat zijn als we samenwerken.

'Een andere bepalende factor is de aandacht die Bad Religion krijgt van haar platenlabel. Door het succes van The Offspring werd punkrock opeens een populaire, *mainstream* muziekstroming. Epitaph wilde dat Bad Religion ook groot zou worden, maar had niet voldoende middelen om dat te realiseren. Toen Sony een aanbod deed, werd dat maar al te graag aangenomen. Ik zat destijds nog bij de band, maar had zo mijn twijfels over de deal. Uiteindelijk bleek ik gelijk te hebben. Bad Religion was gewend te werken met een klein label dat gerund werd door een

paar mensen. Bij Sony was alles groot: het management, de studio's, de video-clips; alles. De jongens wisten niet goed wat ze ermee aan moesten. Toen het contract afliep en ik me weer bij de groep aansloot, was het dus een logische en vooral verstandige beslissing om terug te keren naar Epitaph. Niet alleen voelt de band zich hier thuis, het label is de afgelopen jaren ook sterk gegroeid en er zijn er nu ook mogelijkheden om met een grote opzet te werken.'

DAT BAD RELIGION WEER HELEMAAL IN ZIJN ELEMENT IS, blijkt wel uit *The Process Of Belief*, het nieuwe album dat volgens Gurewitz 'voor negentig procent perfect is'. Alle elementen die zo kenmerkend zijn voor de groep, zijn in volle glorie aanwezig. De gitaren barsten van power, de ritmes zijn snel en stuwend, de dubbele zanglijnen doen warm aan en de teksten geven blijk van intelligentie. Brett: 'De ultieme plaat zullen we nooit maken, daar zijn we te perfectionistisch voor. *The Process Of Belief* is evenwel een grote stap in de goede richting. Het album is het resultaat van zes jaar opgekropte inspiratie, die op geheel natuurlijk wijze haar uitweg heeft gevonden. In het verleden gingen we ons nogal eens te buiten aan dikdoenerij. Helemaal in het begin kregen we het predikaat 'intellectuele band' opgeplakt, omdat we, anders dan veel andere punkbands uit die tijd, zongen over meer dan alleen feesten en zuipen. Toen we die naam eenmaal hadden, namen we het ervan en dreven de geëngageerde teksten - inclusief geleerd taalgebruik - op tot een idioot niveau. Natuurlijk is het zo dat lange, bombastische, poëtische woorden mooi klinken, maar wat we op *No Control*, *Against The Grain* en *Generator* deden, grensde aan het absurde. Na verloop van tijd nam de uitdaging echter af en gingen we ons richten op een directere woordkeuze.' Met de vereenvoudiging van het taalkundige gedeelte van de teksten veranderden ook de tekstonderwerpen. Vroeger dienden vooral sociale, religieuze en politieke misstanden als inspiratiebron, na verloop van tijd verschoof het zwaartepunt naar meer persoonlijke teksten. Brett: 'In het begin regeerde vooral scepsis. Titels als *How Could Hell Be Any Worse*, *Suffer* en *Recipe For Hate* spreken boekdelen. Alle opgedane levenservaring - prettige en minder prettige - heeft ertoe geleid dat onze levensvisie doordachter, maar ook positiever is geworden. *The Process Of Belief* biedt hoop en perspectief. Neem *Sorrow*. De tekst van dat nummer handelt over de vraag die de mensheid zich sinds het ontstaan van religie stelt: als er een god bestaat, waarom is er dan toch zoveel leed in de wereld? Vroeger benaderde Bad Religion dit vraagstuk met een stevige portie oppervlaktigheid. Was het toen vooral afkeuring en verder niets, tegenwoordig gaan we op zoek naar alternatieven. Met *The Process Of Belief* beperken we ons niet langer - op geen enkel gebied -, maar gebruiken ons verstand om tot een beter bewustzijn te komen. Ik ben benieuwd hoe de luisteraar daar over denkt.'

AAN HET EINDE VAN HET GESPREK MERKT BRETT NOG EVEN OP DAT, hoewel hij weer geldt als officieel Bad Religion-bandlid, hij niet ieder optreden van de partij zal zijn. 'Mijn werk als labelbaas slokt teveel tijd op om aan een volwaardige toer deel te nemen. Zeker is wel dat als Bad Religion later dit jaar in Amsterdam speelt, ik absoluut mee zal spelen. Mijn Europese kantoor is daar immers gevestigd!'